

חלוציות ומנהיגות בציונות הדתית

מערך פעולה של תנועת עוז על הראי"ה קוק

פעולה של תנועת הנוער עוז

כתיבה | סער חלק, תנועת עוז

פגיחה

שלום לכולם איזה כיף לראות אתכם! היום בפעולה נלמד על הרב יצחק אברהם הכהן קוק. מישהו שמע עליו? (לתת לחניכים לזרוק דברים שהם זוכרים ולעודד אותם אם הם בכיוון או שהם מתבלבלים:) אז כמו שאמרתם יפה מאוד, הרב קוק היה רב מאוד גדול וחשוב בציונות הדתית. הרב קוק היה הרב הראשי הראשון בארץ ישראל ועלה לארץ, פעל ותמך בישובים בארץ ישראל עוד לפני הקמת המדינה.

מהלך הפעולה

משחק - חֲקִיּוֹת אַחֵרֵי הַתְּנִיחַ

עומדים בתור והראשון בתור מוביל את כולם במסלול מסוים ועושה תוך כדי תנועות (למחוא כפיים, דילוגים וכו') כל הקבוצה הולכת אחריו בתור ועוקבת אחרי התנועות שלו. פעם חצי דקה-דקה מחליפים מוביל. תמיד באיזשהו שלב יהיה חניך ש"יגזים" בתנועות מסובכות ולא יעקבו אחריו. לזכור מי זה היה לחזור אליו בסיכום. (אם אין אז להתנדב בתור המדריך להוביל את כולם ולהגזים ולעשות תנועות קשות ומסובכות שלא יצליחו לעקוב אחריו).

ממשיכים לשחק, אפשר לעשות סיבוב ברחבי הסניף. חשוב לוודא שכל החניכים היו מובילים!

חניך אחד יוצא החוצה שלא ישמע על מה מדברים. בוחרים חניך אחר מהיושבים במעגל שיהיה "מלך התנועות" - הוא מוביל בתנועות וכולם חוזרים אחריו. קוראים פנימה לחניך שיצא והוא צריך לגלות מי "מלך התנועות".

אפשר לעשות מספר סבבים כדי שכולם ישתתפו.

המדריך מסכם את המשחק

"כל הכבוד לכל מי שהוביל בתנועות ולכל מי שעקב בריכוז ובצורה מצוינת! בשני המשחקים ששיחקנו עכשיו היו לנו מנהיגים, מי היה המנהיג במשחק הראשון? (לתת לחניכים לענות- מי שעמד בראש התור) ומי היה המנהיג במשחק השני? (לתת לחניכים לענות- מי שנבחר למלך התנועות). יפה מאוד, באמת בשני המשחקים היו מנהיגים מצוינים שהובילו את הקבוצה. זוכרים את ... (החניך/המדריך שעשה תנועות קשות במשחק הראשון)? למרות שהוא היה ממש חמוד לא ממש הצלחתם לעקוב אחרי התנועות שלו. למישהו יש רעיון למה? (כי הוא היה מבולגן מידי, מהר מידי, לא הבנו וכו). בדיוק, מנהיג הוא לא רק הראשון שעושה משהו, הוא גם מצליח לסחוף אחריו אנשים בנועם ובדרך ארץ.

מישהו שמע פעם את המילה חלוץ? (לתת לחניכים לענות- אנשים שעלו לארץ, אנשים שחיו מזמן, בקיבוצים, חקלאים וכו). יפה מאוד אז כמו שאתם יודעים החלוצים באמת היו אנשים שעלו לארץ בתקופת קום המדינה ובנו פה את ארץ ישראל, בנו ישובים, קיבוצים, ערים, בתי ספר, בעצם ללא החלוצים לא הייתה לנו מדינה.

זוכרים את הרב קוק שדיברנו עליו בתחילת הפעולה? הרב קוק היה ממש חלוץ, הוא אומנם לא בנה ישובים ולא עבד בחקלאות אבל הוא היה חלוץ בתחום הדתי. המילה חלוץ למעשה אומרת "ראשון בתחום". הרב קוק היה הרב הראשי בארץ ישראל והוא הוביל אחריו אנשים רבים לחיות חיים דתיים ציונים בארץ ישראל. הרב קוק היה אהוב על כולם ויזם מסע שנקרא "מסע המושבות". הוא עבר עם עשרה רבנים בין 26 מושבות בארץ ישראל וקירב אותם למצוות ולערכים של תורה ועבודה."

סיכום

עכשיו נספר סיפור על הרב קוק ועל האהבה הגדולה שלו לארץ ישראל, הסיפור נקרא "**בשערי ארץ הקודש**".

"בשערי ארץ הקודש"

העיר יפו הלכה והתפתחה, הקומו בה שוכנות נוספות, נבנו בה בתים רבים ומספר היהודים הגרים בה עלה בהתמדה. לאחר שנפטר רבה של יפו, הרב נפתלי הרץ הלוי, חסר היה רק דבר אחד לעיר- רב שינהיג אותה.

לרב יואל משה סלומון, ממקימי פתח תקווה, נודע על מאמצי התושבים למנות להם רב, ומיד ניצת רעיון בליבו: "הרב קוק מליטא הוא האדם המתאים להיות רבה של יפו!" הוא שמע רבות על הרב וידע היטב כמה משתוקק הוא להגיע לארץ ישראל וכמה רחב ליבו לראות את הטוב שבכל יהודי. "הרב קוק בוודאי יהיה מקובל על כל חלקי העם וישכין שלום ואחוה בארצנו הקדושה!"

כשהגיעה הפניה לרב קוק הוא שמח מאוד. מאז ומעולם חלם לעלות לארץ ולהנהיג את הישוב היהודי המתחדש.

קהילתו של הרב התקשתה להיפרד ממנו. כמה ידידים אף הזהירו אותו מקשיי החיים בארץ ישראל. "בחוץ לארץ תחיה בעושר ובכבוד, אך בארץ ישראל תנהיג קהילה קטנה ודלה ותאלץ לחיות בעוני ובמחסור!" אמרו. אך הרב ענה להם בהחלטיות: "אילו יהודי היה מתייעץ עמי אם לעלות לארץ, אף שכנראה יחיה בה בצמצום ובדוחק, וודאי שהייתי עונה לו: 'מצות ישוב הארץ יקרה מכל זהב וכסף, עלה לארץ ישראל!' ועתה כשאני עצמי צריך להתמודד עם שאלה זו, האם אנהג בדרך אחרת?"

אותו היום שבו הגיע הרב קוק לשערי ארץ ישראל היה ליום חג בעיר יפו, ראשי העיר, תלמידי חכמים וקהל גדול ומכון התאספו לרגל המאורע, נכבדי הישוב הרכיבו את הרב ומשפחתו במרכבה מכובדת בעברה ב"שער הכבוד"- שער שעוטר בזרי פרחים ובפסוקים מרגישים.

כשם שהרב קוק אהב עד אין קץ את תורת ישראל ואת עם ישראל, כך דבקה נפשו בארץ ישראל. אהבתו לארץ היתה גדולה עד למאוד, והוא ציפה בכל מאודו לתחייתה ולישובה. יום אחד נסע הרב עם תלמידיו לתל אביב. באמצע הנסיעה התקלקלה המכונית והנוסעים נאלצו לצאת ממנה לזמן קצר. כשתוקנה התקלה רצו התלמידים לחזור ולהמשיך בנסיעה, אך לפתע הבחינו שהרב נעלם. הם חיפשו אותו דקות ארוכות, ולבסוף מצאו אותו משטח על החולות ובאהבה עצומה לוחש "אדמתי, אדמתי! אדמת ארץ ישראל הקדושה!"

כמה שנים לאחר מכן הוזמן הרב קוק לטקס נטיעות באחת מן המושבות. מובן שהרב קיבל את ההזמנה בשמחה. למראה השתילים הרכיבים התמלאו עיני הרב דמעות של התרגשות. כשהתחילו בנטיעות, התכבד הרב להיות ראשון הנוטעים. אחד המארגנים מהר והגיש לו מעדר כדי שיוכל לקים מצווה של טעית עץ בארץ הקודש. אך הרב סירב לקבל את המעדר והתעקש: "כעת אני זוכה לקים מצווה של נטיעת עץ בארץ הקודש. לשם כך אין לי כל צורך במעדר. ברצוני לקיים את המצווה במו ידי!" וכך אכן היה. הרב התכופף, הפשיל שרוליו, ובהתרגשות גדולה החל בעבודה.

הסיפור מתוך הספר: גדולי האומה לילדים – נועם ונגרובר.